

právní názor odvolacího soudu, že ono trestní oznámení stačí k zachování stíhacího práva soukromé obžalobkyně, právně mylný. Bylo proto podle §§ 33, 479 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2583.

Četnictvo podléhá vojenským trestním zákonům a soudům (§ 60 tr. ř.).

Byl-li občanským soudem trestním vynesena rozsudek, jímž byla z obžaloby sprostěna osoba, podléhající vojenské trestní pravomoci, jest se zrušovacímu soudu ku zmateční stížnosti na záštitu zákona omeziti na výrok, že řízením a rozsudkem prvního soudu byl porušen zákon (§ 292 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 13. prosince 1926, Zm I 630/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením okresního soudu ve Frýdlantu ze dne 30. dubna 1926, jímž k soukromé obžalobě Marty K-ové bylo nařízeno hlavní přelíčení proti četnickému strážmistrovi Josefu H-ovi pro přestupek proti bezpečnosti cti, jakož i řízením, konaným na základě tohoto usnesení, zejména i rozsudkem ze dne 18. května 1926 vynesným o soukromé obžalobě proti onomu strážmistrovi, byl porušen zákon.

D ů v o d y:

Podle spisů okresního soudu ve Frýdlantu podala Marta K-ová dne 30. dubna 1926 u tohoto okresního soudu na četnického strážmistra Josefa H-a protokolárně obžalobu pro urážku na cti. Okresní soud ve Frýdlantu usnesením ze dne 30. dubna 1926 nařídil k obžalobě té veřejné hlavní přelíčení na den 18. května 1926, jež provedl a rozsudkem z téhož dne obžalovaného od obžaloby podle § 259 čís. 3 tr. ř. osvobodil. Obžalovaný Josef H., jak již v trestním oznámení jest uvedeno a v protokole o hlavním přelíčení zjištěno, jest strážmistrem, podle opisu listu kmenové knihy činně sloužícím četnickým strážmistrem četnické stanice v H. Jest tedy nepochybné, že podle ustanovení § 12 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 299 sb. z. a n. podléhá pravomoci vojenských trestních soudů; nesměl proto okresní soud vůbec zavést trestní řízení, tím méně pak vynést rozsudek, nýbrž měl postupovati podle §§ 1 a 60 tr. ř. Bylo proto podle §§ 33 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Při tom se musel zrušovací soud omeziti na výrok, že oním usnesením, konaným řízením, jakož i rozsudkem na základě tohoto řízení vynesným byl porušen zákon a nebylo lze ony úkony okresního soudu, obzvláště i rozsudek zrušiti jako zmatečné, ježto zákon v § 292 tr. ř. neposkytuje opory pro takové opatření; podle tohoto předpisu má totiž zrušovací soud, shledá-li, že zmateční stížnost jest podána důvodně,

učiniti nález, že usnesením aneb způsobem řízení nebo vynesným rozsudkem byl zákon porušen, a připouští § 292 tr. ř. z této zásady jedinou výjimku pro onen případ, když byl obžalovaný takovým zmatečným rozsudkem odsouzen k trestu, kdež pak může zrušovací soud ho z obžaloby zprostiti nebo vyměřiti mu trest menší, nebo naříditi, by se proti němu znovu řízení zavedlo. Tento případ však v souzené trestní věci nepřichází v úvahu, jelikož obžalovaný byl okresním soudem ze soukromé obžaloby sprostěn, a nezbyvá proto než vysloviti, že byl zákon oněmi úkony soudu porušen.

Čís. 2584.

Ke skutkové podstatě zločinu podvodu podle § 379 uh. tr. zák. se vyžaduje, by pachatel jednal záludně, by tímto záludným jednáním skutečně někomu způsobil majetkovou škodu (pro kvalifikaci § 383 uh. tr. zák. škodu 4.000 Kč převyšující), a by tu byla příčinná souvislost mezi záludným jednáním pachatelovým a vzniklou škodou; po stránce subjektivní se vyhledává aspoň vědomé jednání pachatelovo v příčině všech oněch zákonem předpokládaných skutkových náležitostí.

Podvod zatajením okolnosti, že pachatel potřebuje k dobrovolnému vstupu do branné moci svolení otce nebo poručníka (předstíráním vyššího stáří k tomu cíli); pokud jest tu stát poškozen náklady na pachatele (strava a žold).

Zmatek čís. 11 § 281 tr. ř., bylo-li při vyměření trestu nesprávně použito § 92 uh. tr. zák.

Ustanovení § 56 uh. tr. zák. o ztrátě práv politických bylo zrušeno zákony čís. 75/19, 278/19, 663/19, 123/20, 124/20, 163/20, 330/20 sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 13. prosince 1926, Zm II 246/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zrušil po ústním líčení ku zmatečným stížnostem státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 11. ledna 1926, jímž byl obžalovaný, uznán byv vinným zločinem podvodu ve smyslu §§ 379 a 383 uh. tr. zák. a zločinem krádeže ve smyslu §§ 171, 174 II c) tr. zák., odsouzen podle § 383 uh. tr. zák. se zřetelem k ustanovení § 98 uh. tr. zák. a za použití § 92 uh. tr. zák. do káznice na 2 měsíce a 4 týdny, napadený rozsudek ve smyslu § 290 tr. ř. z úřední povinnosti ve výroku o vině, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 379 a 383 uh. tr. zák. a následkem toho i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících a věc vrátil nalézacímu soudu, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a o ní rozhodl, přihlížeje při tom k nezrušenému výroku o vině ohledně zločinu krádeže ve smyslu §§ 171 a 174 II c) tr. zák. Zmatečnou stížnost státního zastupitelství poukázal na toto rozhodnutí.